

i Prag? Dér sidder jo en Mand, som hidtil har været en udmærket venstrepolitisk Partifælle, og det var muligt, at Gesandten dér kunde have faaet et noget andet Indtryk — det er muligt, enhver kan jo tage fejl — af den czechoslovakiske Regerings Forhold til den danske end det, der svarer til det virkelige. Men hvis det ikke forholder sig saaledes, at der paa ny er kommet en officiel Henvendelse fra den czechoslovakiske Regering af det Indhold, her angives, er det den højtærede Handelsministers simple Pligt at tage Afstand fra disse Meddelelser i Regeringens Organ.

Det er hans Pligt ikke alene overfor dette Ting, men hans Pligt overfor en venskabeligt sindet Nabostat — og det har den czechoslovakiske Stat i hvert Fald hidtil været. Jeg tror, at den lige saa vel som den danske Rigsdag er interesseret i at faa opklaret paa det nøjeste, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er. Thi at man har benyttet dette Spørgsmaal paa en, om jeg saa maa sige, noget mislig Maade i afvigte Efteraar, da den højtærede Regering var i en politisk Knibesituation, kunde maaske til Nød undskyldes den Gang. Men det kan ikke undskyldes, hvis det gentager sig. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister at give os Besked om dette Forhold, og jeg beder ham udtale, om det er hans Mening, ligesom det synes at være blevet den højtærede Landbrugsministers, at Spørgsmaalet om Værneforanstaltninger for Skotøjsindustrien skal drøftes under Toldlovsforhandlingerne.

Hvis disse Meddelelser her i Avisen om den czechoslovakiske Regerings Stilling er urigtige, indser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde opretholde Importreguleringen for Skotøj. Men dersom de skulde være rigtige, og man ikke mener at kunne opretholde den, er det da Regeringens Mening, at man vil give de Konservative et fuldstændigt Ækvivalent paa Toldloven for Importreguleringens Ophævelse for Skotøjets Vedkommende? Hvad Cigarimporten angaar, er der aabenbart ikke samme Iver hos Regeringen for at komme af med Reguleringen — her har vi den høje Tobaksbeskatning, som, saa længe Importreguleringen bestaar, er et udmærket fiskalt Middel for en nødstedt Finansminister; men det samme er ikke Tilfældet for Skotøjets Vedkommende, og jeg kunde tænke mig, at man for at imødekomme, hvad jeg vil kalde den Pinstrupske Fløj indenfor Venstre, vilde finde det betimeligt nu at slaa en Handel af med de Konservative, saaledes at man sagde: nu ophæver vi Importreguleringen for Skotøj,

skønt der i og for sig ikke er nogen reel Grund til det mere, end der hidtil har været, men samtidig lover vi de Konservative, at vi skal nok gøre noget ved Toldloven, som de vil synes godt om.

Efter den Maade, hvorpaa det, om jeg saa maa sige, hemmelige Diplomati mellem det konservative Parti og Venstre hidtil er blevet drevet, og hvorom man efter de hidtidige Erfaringer uden Overdrivelse kan sige, at hidtil har Venstre og Regeringen været den overlegne Part, kunde jeg meget vel tænke mig, at Regeringen vilde faa de Konservative med til Ophævelse af Skotøjsimportreguleringen, og at den da, naar de først havde givet Afkald paa denne Regulering, og Spørgsmaalet om Ækvivalent for de nødstedte Erhverv kom op ved Forhandlingerne om Toldloven, sagde: den Toldbeskyttelse, det her drejer sig om, kan der ikke være Tale om at gaa med til, det vilde dreje sig om, alt for enorme Beløb, men vi kan gaa med til en Toldforhøjelse, som ganske vist erhvervsmæssigt, arbejdsmæssigt ikke betyder noget effektivt, men som giver den høje Regering en bekvem Adgang til at skaffe sig Indtægt uden at gaa til egentlig nye fiskale Foranstaltninger ved nye Skattelove.

Altsaa, det ser ud til, at paa den ene Side har man gjort en Indrømmelse til de yderliggaaende Agrarer indenfor Partiet, paa den anden Side gjort en Indrømmelse, som de Konservative maaske med lidt Sofisme, som de efterhaanden er blevet vant til at anvende, kan faa udtrykt som en væsentlig politisk Indrømmelse fra Venstre, en væsentlig politisk Sejr for de Konservative. Med de hidtidige Erfaringer for Øje fra det borgerlige Samarbejde, saaledes som det har udfoldet sig i to Aar, forekommer det mig imidlertid, at man fra konservativ Side bør være mere og mere varsom med at gøre sig til parlamentarisk Selvskyldnerkautionist for en politisk insolvent Regering, og navnlig naar man ved, at denne Regerings Medlemmer i paakommende Tilfælde, naar den politiske Arv og Gæld i det borgerlige Samarbejde skal vedgaa ude for Vælgerne, vil være rede til at forlade de Konservative, naar som helst de ser deres Fordel ved det, og søge Kompagniskab til anden Side.

Dette paa den ene Side, og paa den anden Side den overordentlige Vanskelighed, det fra et konservativt Synspunkt vil have at skulle vedgaa Arv og Gæld efter dette borgerlige Bo, saaledes som det hidtil har tegnet sig, det synes jeg er Omstændigheder, som gør det alvorlig Overvejelse værd, om ikke den Fremgangsmaade, som anvises i